

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Кузьміна Рената Равелійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 1 Закону України „Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України“

м. К и ї в
7 червня 2016 року
№ 37-у/2016

Справа № 2-23/2016

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого, доповідача,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Кузьміна Рената Равелійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 25

частини першої статті 85 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 1 Закону України „Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України“ від 10 грудня 1997 року № 709/97–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 14, ст. 59).

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Кузьмін Р.Р. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями частини першої статті 1 Закону України „Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України“ від 10 грудня 1997 року № 709/97–ВР (далі – Закон) в аспекті питання щодо можливості надання Верховною Радою України згоди на призначення виконуючим обов'язки Президента України, Головою Верховної Ради України особи на посаду виконуючого обов'язки Генерального прокурора України.

Згідно з пунктом 25 частини першої статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора України; висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади.

За частиною першою статті 1 Закону у разі звільнення (відставки) особи, яку призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України, або особи, яку призначає на посаду Верховна Рада України за поданням Президента України, обов'язки звільненої особи тимчасово, але не

більше одного місяця, виконує перший заступник (а у разі його відсутності – заступник) цієї посадової особи, призначений конституційно легітимною особою.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Конституції України у взаємозв'язку із вказаними положеннями Закону суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосуванням Верховною Радою України, яка за постановами від 19 червня 2014 року № 1525–VII, від 10 лютого 2015 року № 172–VIII надала згоду на призначення осіб на посаду Генерального прокурора України, а за Постановою від 24 лютого 2014 року № 782–VII – особи на посаду виконуючого обов'язки Генерального прокурора України.

Кузьмін Р.Р. вважає, що така парламентська практика призвела до порушення його конституційних прав на свободу та особисту недоторканність, на свободу пересування, на участь в управлінні державними справами, на правову допомогу, вільно обирати і бути обраним до органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 24 травня 2016 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 1 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення положень Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Зі змісту конституційного звернення вбачається, що автор клопотання, обґрунтовуючи свою позицію, стверджує, що Верховна Рада України, прийнявши Постанову „Про надання згоди на призначення Махніцького О.І. виконуючим обов’язки Генерального прокурора України“ від 24 лютого 2014 року № 782–VII, вийшла за межі своїх конституційних повноважень та не дотримала вимог пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України.

Аналіз конституційного звернення дає підстави для висновку, що Кузьмін Р.Р. фактично порушує питання про визнання Постанови Верховної Ради України „Про надання згоди на призначення Махніцького О.І. виконуючим обов’язки Генерального прокурора України“ від 24 лютого 2014 року № 782–VII неконституційною, а це є предметом конституційного подання, а не конституційного звернення. Згідно зі статтею 150 Конституції України громадяни України не є суб’єктами права на конституційне подання з питань конституційності законів та інших правових актів Верховної Ради України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 1 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне подання.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Кузьміна Рената Равелійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України у взаємозв’язку з положеннями частини першої статті 1 Закону України „Про тимчасове виконання обов’язків посадових осіб, яких

призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України“ від 10 грудня 1997 року № 709/97–ВР на підставі пункту 1 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне подання.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ